

Svar på Interpellation av Per Rosencrantz (M) till utbildnings-, arbetsmarknads- och skolborgarrådet Emilia Bjuggren (S) om den demografiska utvecklingen och stadens åtgärder
Dnr KS 2026/341

Jag vill börja med att tacka Per Rosencrantz för interpellationen om den demografiska utvecklingen. Det är en av vår tids största utmaningar och något som påverkar de flesta av stadens verksamheter. Med ett sjunkande barnafödande och en åldrande befolkning står Stockholm inför stora utmaningar, inte minst gällande att säkra en stabil och kvalitativ välfärd för stadens invånare.

Den demografiska utvecklingen följs noggrant och är ledande för hur stadens verksamhet styrs. I inledningen till stadens budget görs varje år en analys av de förutsättningar som ligger till grund för det kommande året, däribland den demografiska utvecklingen. Perspektivet är även centralt i nämndernas budgetunderlag och inte minst i den årliga befolkningsprognosen som tas fram.

Jag delar inte bilden av att befolkningsutvecklingen inte skulle behandlas som en strategiskt prioriterad fråga i stadens budget, tvärtom. De demografiska förändringarna lyfts genomgående och har en tydlig inverkan på flera områden.

En utmaning som lyfts i stadens budget är de ökande kostnaderna för välfärden som kommer av de demografiska förändringarna. För att möta de ökande kostnaderna måste vi kunna säkerställa att pengarna används effektivt och inte till går till överkompensation till privata koncerner eller till vinstutdelning. Under mandatperioden har vi därför exempelvis flyttat kostnader för tomställda skollokaler från skolpengen. Detta för att minska överkompensationen till fristående skolor och säkerställa att pengarna i stället går till eleverna.

Det minskande barnafödande gör att behovet av personal minskar i exempelvis förskolan, samtidigt som den ökar inom äldreomsorgen. För att behålla duktig personal behöver staden vara en attraktiv arbetsgivare. Det handlar dels om att förbättra arbetsmiljön för anställda, exempelvis genom att erbjuda arbetsskor som vi nu gör inom äldreomsorgen och under året utvidgar till fler verksamheter. Det handlar också att satsa på

personalen genom att erbjuda kompetensutveckling och rusta dem för välfärdens skiftande behov.

Stockholm måste vara en stad som folk har råd att bo i. Om vi vill ha en fungerande välfärd så måste vi ha bostäder som undersköterskor, lärare och socialsekreterare kan efterfråga. Vill vi att det ska födas fler barn i Stockholm måste det finnas bostäder där familjer har utrymme att växa. Trots den demografiska utvecklingen har Stockholm idag en bostadsbrist som vi måste bygga bort. Avsaknaden av en aktiv bostadspolitik och de många utförsäljningarna under Moderaternas år vid makten har lett till att det idag är näst intill omöjligt för den som vill flytta hemifrån och inte har kapital från föräldrar att få ett förstahandskontrakt på en hyresrätt som en ung person har råd att efterfråga. Under sin tid i opposition de senaste fyra åren har Moderaterna tillsammans med Sverigedemokraterna gång på gång röstat nej till att bygga fler bostäder i staden. Sedan i mars står det tydligt att Moderaterna helt har backat från stadens bostadsmål.

Vi vill locka personer att flytta till Stockholm, bo kvar i Stockholm och bilda familj i Stockholm. För att Stockholm ska vara ett attraktivt alternativ måste det finnas någonstans att bo, bra förskolor och skolor, en stark arbetsmarknad, men också ett rikt förenings- och kulturliv. Till skillnad från Per Rosencrantz så tror jag inte att en höjning av kommunalskatten placerar sig högt på prioriteringslistan när folk bestämmer sig för vilken kommun de vill bo i, särskilt inte när Stockholm fortfarande har en av de lägre skattesatserna i landet.

Stockholm den 8 april 2026

Emilia Bjuggren